

Ο Αντζιελής ο καλικάντζαρος

Αφηγητής: Από την παραμονή των Χριστουγέννων, μέχρι τα Θεοφάνεια στις 6 του Γενάρη είναι δώδεκα μέρες, γνωστές σαν Δωδεκάμερο.

Σ' αυτό το διάστημα, γιορτάζουμε τρεις μεγάλες γιορτές: τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και τα Θεοφάνεια ή Φώτα.

Επειδή από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα ο Χριστός είναι ακόμη αβάφτιστος, είναι και τα νερά "αβάφτιστα". Έτσι βρίσκουν ευκαιρία οι καλικάντζαροι ν' αλωνίζουν τον κόσμο!

Αυτό φαίνεται να έκαναν και στο χωριό της ιστορίας μας ανήμερα της γιορτής των Φώτων.

Σκηνή 1^η

(Δύο συγχωριανοί συζητούν στο καφενείο και ένας τρίτος περνά και τους χαιρετά.)

Κωστής: Ώρα καλή σας χωρκανοί!

Μιχαήλης: Ώρα καλή. Μα που ελάμνησες να πάεις Κωστή;

Κωστής: Πάω τζι κάσ' της κουμέρας της Φωτούς που γιορτάζει, να τανίσω του κουμπάρου να ψήσει τη σούβλα.

(Έρχονται τρέχοντας δύο παιδιά.)

Παιδιά: Τατά, τατά! Καλημέρα τζιαι τα φώτα τζιαι την πουλουστρίνα πρώτα!!!!

Γιωρκής: Άτε Κωστή, δως των μωρών την πουλουστρίνα τους!

(Ο Κωστής χαμογελάει και δίνει στα παιδιά χρήματα.)

(Μπαίνει τρέχοντας στη σκηνή ο Αντζιελής.)

Αντζιελής: Βουράτε χωρκανοί! Βουράτε ν' ακούσετε! Ν' ακούσετε τζιαι να μεν το πιστέψετε! (Σταματά και αγκομαχά)

Γιωρκής: Ήντα 'γινεν Αγγελή;

Μιχαήλης: Λάλε σιόρ τζι' έβαλες μας στην έννοια! Έγινεν τίποτε κακόν;

Αντζιελής : Μυστήριον πράμαν έγινεν εψές λλίον πριχού να ξημερώσει έσσω του Παναή. (Κουνά το κεφάλι..)

Κωστής: Ε λάλε να δούμεν, ετσάκρισες μας!

Αντζιελής: Έτο, οι έξω που δαμέ, οι καλικάντζαροι, εκατεβήκαν έσσω του Παναή τζιαι....

Παιδιά: Καλικάντζαροι;;!!! Μάμα!!!! (Φεύγουν τρέχοντας.)

Αντζιελής: Ακούστε να σας πω την ιστορίαν που την αρκήν!

Σκηνή 2

Μαλού: Ου καλά εσηκωθήκαμεν κορούες. Να βιαστούμε να ψήσουμε τα ξεροτήανα πριν να χαράξει το φως. Εν η νύχτα τους πόψε πον να φύουν, να τους σύρω λλία να φάσιν τζιαι να μας αφήκουν ήσυχους.... Έτο έψησα την πρώτην τηανιάν!

Μαρικκού: Μπράβο μάμμα. Εκατάφέρές τους! Άδε, ήντα ωραίοι που εγινήκαν!

Κατίνα: Ου φαίνονται πολλά ωραίοι! Να φάω έναν;

Λενιώ: Ένα καείς κόρη μου, κρούζουν κόμα! Λάμνετε να φωνάξετε του τζυρού σας να σηκωθεί να ταΐσει τα χτηνά τζιαι ύστερις ελάτε να φάτε όσους θέλετε.

Μαρικκού και Κατίνα: Πάμεν! Πάμεν!

(Τα κορίτσια φεύγουν από τη σκηνή. Ακούγονται να λένε:)

Μαρικκού: Α παπά! Άνου πάνω τζι εξημέρωσεν!

Κατίνα: Μα ετσιίλλησεν σε το πάπλωμα σήμερα;

Μαλού: Ου Παναγία μου! Μα που εν τα ξεροτήανα που έψησα; Λαλείς να τα επιάσαν οι κορούες; Κατίνα! Μαρικκού!..Ιησούς Χριστός νικά.. Αν εν κακόν τζιαι ξόριστο..(Βλέπει ένα μαύρο χέρι να παίρνει ένα λουκουμά)... Μα τούτος εν καλικάντζαρος! Εδειχτήκαν μου!!!! Παναή!!! Ε Παναή!!!!!! (Λιποθυμά.)

Σκηνή 3

(Μπαίνουν οι καλικάντζαροι.)

Καλικάντζαροι Α : " Τιτιν τιτίν λουκάνικον
μασιαίριν μαυρομάνικον
κομμάτι ξεροτήανο
να φάμεν τζιαι να φύουμεν"

Καλικάντζαροι Β: "Η μάνα μου ελυπήθηκεν
Το μύρον τζιαι το λάδι
Τζι έκαμεν με σκαλαπουντάριν
Να γυρίζω το φεγγάριν"

Καλικάντζαρος 1: Δέτε δαμέ! (δείχνει την κούπα με τους λουκουμάδες.)
Που ελαλούσετε πως έσειε κρίσην τζιαι έθθα κάμουν φέτι ξεροτήανα οι
νοικοτζυρές!

Καλικάντζαρος 2: Κόφκει ο Κυπραίος που το φαΐν;

Καλικάντζαρος 3 (έγκυος, κάθεται): Εμένα εμυρίσαν μου λουκάνικα. Έσειε
που το καλοτζαίρι που τ' αγκαστρώθηκα!!

Καλικάντζαρος 4: Καταχάνα ακούεις;! Άφησ' τα ξεροτήανα τζιαι βούρα!
Της γεναίκας σου εμυρίσαν της λουκάνικα!

(Καταχάνας: Απογοητευμένος αφήνει τους λουκουμάδες και ψάχνει τις
ντουλάπες για λουκάνικα. Οι υπόλοιποι καλικάντζαροι κρυφογελούν)....

(Ακούγεται το λάλημα του πετεινού, για μια στιγμή οι καλικάντζαροι
παγώνουν και μετά τρέχουν.)

Καλικάντζαρος 5: Βουράτε να φύουμεν, τζι' έρκεται ο γερο-παπάς
με την αγιαστούρα του τζιαι με τη μαγκούρα του!

Καλικάντζαρος 3: ΑΑΑΑΑΑ!!!! ΑΑΑΑΑ! Εσπάσαν τα νερά!! Έβρετε μου έναν
αρμάριν ανοιχτόν!!!! Α!!!!

(Ακούγεται δεύτερη φορά ο πετεινός. Οι καλικάντζαροι φεύγουν. Από μέσα
ακούγεται ο Παναής.)

Παναής: Βρίξε ολάν! Επέλλανες μας! Κικιρίκου τζιαι κικιρίκου!
Εξυπνήσαμεν, κανεί!
(Ακούγεται τριτη φορά. Ο Παναής μπαίνει στη σκηνή.)

Παναής!: Α! Φαίνεστε μου πως πάεις για σούππαν μετά την εκκλησιάν!
(Βλέπει τη Μαλού λιπόθυμη) Μαλού!! Α, Μαλού, ήντα 'παθες;! Σύντυσιε μου!!

Σκηνή 4

(Γύρω από τον Αντζιελή έχουν μαζευτεί κι άλλοι χωριανοί.)

Αντζιελής: Τούτα που λαλείτε χωρκανοί εγινήκαν έσσω του Δημητρού. Οι καλικάντζαροι εδειχτήκαν της γεναίικας του τζιαι που τζείν' την ώραν εμάννεψεν! Έμεινεν βρηχτή τζιαι παλαβή! Ευτυχώς που εσηκώστειν ο Παναής να ταΐσει τα χτηνά ειδάλλως εμπόρεν τζιαι να την πάρουν μιτά τους!

Ελεγκού: Την καημένην την Μαλούν κακόν που τουν να πάθει!

Καλλού: Ου Παναΐα μου κακόν που ήβρεν το χωρκόν μας! Φέρτε να καπνίσουμεν να πάει πάσα κακόν.

Μερόπη: Καλά ελαλούσαν οι πρωτινοί πως έσειε καλικάντζαρους που έρκουνται τζιαι πειράζουν τον κόσμο!

Μιχαήλης: Εν αλήθεια! Αφού η στετέ μου είδεν τους! Ήταν κάτι αθρωπούθκια ολόμαυρα με κάτι τζιέρρατα σαν του τραούλλου!

Κωστής: Όι άππαρον ρε Μιχαήλη!

Σωτήρα: Τζιαι εν μας λαλείς ρε Αντζιελή... Εσού τούτα ούλλα πού τα ξέρεις; Αφού η Μαλού εν εσύντυσιεν κόμα.

Αντζιελής: Έτο έμαθα τα θκεια.

Αναστού: Ποιου τα πουλάς τούτα ούλλα ρε θεομπαίχτη; Εγώ λαλώ σας πως εν τούτος που έφαεν τους λουκουμάες!

Πετρής: Δώστε του κάμποσες του μασκαρά, να μάθει να μεν κάμνει τον καλικάντζαρον!

© Κυπριακή Εκπαιδευτική Αποστολή
Συγγραφή θεατικού κειμένου: Φρόσω Χαραλάμπους
Προτεινόμενο επίπεδο: Τάξη GCSE, AS, A' Level

Διασκευή: Μαρία Ομήρου Λιασή

Αντζιελής: (Τρέχοντας) Όι μάνα μου έν έσσειι ξανά καλικάντζαρος!!

ΤΕΛΟΣ